

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, ve věci

žalobce: **M. M.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2019, č. j. MPSV-2018/243428-421/1,

takto:

- I.** Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. 1. 2019, č. j. MPSV-2018/243428-421/1, se pro vadu řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů řízení **ve výši 96 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 28. 1. 2019, č. j. MPSV-2018/243428-421/1,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ústí nad Labem, ze dne 7. 11. 2018, č. j. DCA-3553/2018-DP1, kterým byl žalobce ode dne 10. 9. 2018 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že se měl dne 10. 9. 2018 dostavit na úřad práce na předem stanovený termín jednání. Tento termín dne 3. 9. 2018 potvrdil osobně svým podpisem ve spisové dokumentaci, a to i přes skutečnost, že se u něj již rozvíjelo psychotické onemocnění, které vygradovalo odmítáním opouštět byt. Žalobce trval na tom, že právě z důvodu svého onemocnění se nemohl dne 10. 9. 2018 dostavit na úřad práce ani si osobně vyzvednout přípis ze dne 25. 9. 2018.
3. Žalobce trval na tom, že po dobu přibližně 4 měsíců plnil své povinnosti a poskytoval úřadu práce plnou součinnost. Následně se u něho začalo rozvíjet psychotické onemocnění, kdy jedním z příznaků tohoto onemocnění je úzkostný stav projevující se strachem z opuštění bytu. Žalobce uvedl, že následně musel vyhledat pomoc rychlé záchranné služby formou nedobrovolného příjmu na psychiatrické oddělení. Žalobce byl hospitalizován na psychiatrickém oddělení Masarykovy nemocnice v Ústí nad Labem v době od 30. 10. 2018 do 6. 12. 2018.
4. Žalobce trval na tom, že nemařil součinnost s úřadem práce, a to ani z nedbalosti. Žalobce nebyl po zdravotní stránce schopen tuto součinnost vykonávat. Žalobce nebyl schopen vycházet z domu, mail zasláný úřadu práce dne 11. 9. 2018 byl fabulací žalobce, kterého již nemoc plně postihla. Dle žalobce byly v daném případě naplněny vážné důvody dle § 5 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, (dále jen „zákon o zaměstnanosti“) a správní orgány obou stupňů nesprávně posoudily skutkový stav věci, a to i přes to, že se žalobce v průběhu správního řízení nacházel v ústavní péči zdravotnického zařízení na psychiatrickém oddělení. I přes uvedení vážných důvodů byl žalobce vyřazen z evidence úřadu práce. Dle žalobce odvolací orgán zcela rezignoval na zjišťování pravého skutkového stavu, když pouze mechanicky převzal závěry správního orgánu prvního stupně. Žalobce poukázal na skutečnost, že s ním bylo zahájeno správní řízení v době, kdy nebyl objektivně schopen se bránit. I rozhodnutí o vyřazení z evidence úřadu práce bylo žalobci doručeno v době ústavního léčení.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření zrekapituloval skutkový stav. Dále uvedl, že žalobce se měl dostavit na úřad práce pouhých 7 dnů od své předešlé návštěvy. Ve své e-mailové omluvě ze dne 11. 9. 2018 se žalobce o žádných zdravotních problémech nezmínil a pouze uvedl, že se musel v době plánované schůzky dostavit na policii. Potvrzení o nutnosti dostavit se na policii však žalobce nedoložil. Žalovaný trval na tom, že pokud byl dne 11. 9. 2018 žalobce schopen komunikovat elektronicky a uvědomoval si své pochybení, nemohla jeho absence na schůzce ve stanoveném termínu být způsobena jeho následnými zdravotními problémy.
6. Dle žalovaného důvody uvedené žalobcem v odvolání nemohly být posouzeny jako důvody vážné ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti, které by mohly omluvit jeho absenci ve stanoveném termínu. Aby mohla být omluva uznána, bylo nutné dle žalovaného, aby žalobce rozhodné skutečnosti řádně prokázal. Žalovaný poukázal na § 5 písm. c) bod 6 zákona o zaměstnanosti, dle kterého jsou vážnými důvody důvody Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

spočívající ve zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnosti součinnosti s úřadem práce. Takový posudek dle žalovaného ze strany žalobce předložen nebyl, a to ani v rámci odvolacího řízení. Zdůraznil, že hospitalizace žalobce začala až 30. 10. 2018 a proto lékařské potvrzení doložené k odvolání se nijak konkrétně nevztahovalo ke dni 10. 9. 2018. Mezi stanoveným termínem a hospitalizací uplynulo více než 7 týdnů. Žalovaný trval na tom, že úřad práce v době správního řízení nedisponoval žádnou konkrétní lékařskou zprávou, která by souvisela s tím, že by žalobce nemohl splnit stanovený termín schůzky či plnit jiné povinnosti ve vztahu k úřadu práce. Pokud měl žalobce zdravotní problémy, měl tuto skutečnost dle žalovaného úřadu práce sdělit a doložit. Žalovaný se domnívá, že v případě kdy dne 3. 9. 2018 byl žalobce na úřadu práce a dne 11. 9. 2018 se omlouval, neboť věděl, že se předchozího dne nedostavil na plánovanou schůzku, nemohly zdravotní důvody, pro které byl žalobce o 7 týdnů později hospitalizován, být příčinou jeho absence na dohodnuté schůzce.

7. Žalovaný zdůraznil, že termíny jsou uchazečům o práci stanovovány za účelem zprostředkování zaměstnání, a pokud se uchazeč ve stanoveném termínu nedostaví bez vážného důvodu, brání tím naplnění hlavního smyslu evidence na úřadu práce. Z toho důvodu je takové jednání postihováno vyřazením z evidence uchazečů o zaměstnání. Skutková podstata maření součinnosti s úřadem práce je naplněna již jedním porušením povinnosti vůči úřadu práce. Žalovaný zdůraznil, že žalobce byl řádně poučen a mohl si být vědom negativních důsledků, pokud se nedostaví na schůzku ve stanoveném termínu.
8. K poukazu na skutečnost, že žalobce byl hospitalizován i v době, kdy mu bylo doručováno oznámení o zahájení správního řízení, žalovaný uvedl, že žalobce v odvolání nežádal určení neplatnosti doručení oznámení o zahájení řízení. Proto je nutno toto oznámení považovat za řádně doručené. Žalovaný se pak v odvolání zabýval veškerými námitkami, aniž by uplatňoval zásadu koncentrace řízení a nebylo tak žalovanému znemožněno uplatnění jeho procesních práv, když všechny jím vyslovené námitky a doložené doklady byly posouzeny a zhodnoceny.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřili.
10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, nebo které vyvolávají

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

11. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobci byl dne 3. 9. 2018 stanoven termín následující schůzky na úřadu práce na den 10. 9. 2018 v 13. 30 hodin. Na tuto schůzku se žalobce nedostavil. Dne 11. 9. 2018 zaslal žalobce na úřad práce e-mail, ve kterém uvedl, že se na schůzku nedostavil, neboť musel na policii a že tuto skutečnost doloží. Přípis ze dne 25. 9. 2018, č. e. DCA-1853/2018-DP1, ve kterém byl žalobce vyzván, aby se dostavil k projednání jeho nepřítomnosti na úřadu práce ve sjednaném termínu, si žalobce v úložním termínu nevyzvedl. Oznámení o zahájení řízení ze dne 27. 11. 2018 si žalobce rovněž v úložní době nevyzvedl. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15. 11. 2018. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včasné odvolání, ve kterém uvedl, že od 30. 10. 2018 je hospitalizován a že k maření součinnosti mohlo dojít v důsledku jeho onemocnění. K odvolání přiložil vyjádření ošetřující lékařky MUDr. M. M. z lůžkového psychiatrického oddělení Masarykovy nemocnice. Lékařka v přípisu ze dne 16. 11. 2018 uvedla, že žalobce je hospitalizován na psychiatrickém oddělení od 30. 10. 2018 a že se v jeho případě jednalo o akutní nedobrovolný příjem cestou RZP. Žalobce odmítal opouštět byt pod vlivem psychotického onemocnění, které se rozvíjelo několik týdnů před přijetím na psychiatrické oddělení. Dále lékařka uvedla, z důvodu svého onemocnění nebyl žalobce schopen se dostavit na plánované schůzky na úřadu práce. Konstatovala, že stav stále není plně kompenzovaný.
12. Dle § 30 odst. 2 písm. f) zákona o zaměstnanosti uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce. Dle § 31 písm. c) uchazeč o zaměstnání maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce, jestliže se nedostaví na krajskou pobočku Úřadu práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů. Dle § 5 písm. c) bod 6. se pro účely zákona o zaměstnanosti rozumí vážnými důvody důvody spočívající ve zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s krajskou pobočkou Úřadu práce při zprostředkování zaměstnání.
13. V daném případě správní orgán prvního stupně vyřadil žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání, neboť se bez doložení závažných důvodů nedostavil na předem dohodnutou schůzku. Žalobce následně k včasnému odvolání přiložil vyjádření ošetřujícího lékaře, ve kterém bylo uvedeno, že z důvodu psychotického onemocnění se nebyl schopen na předmetnou schůzku na úřadu práce dostavit. Žalovaný však v žalobou napadeném rozhodnutí bez dalšího dospěl k závěru, že lékařské potvrzení předložené žalobcem se nijak nevztahuje ke dni 10. 9. 2018 a dokládá pouze hospitalizaci žalobce od 30. 10. 2018 a že k omluvě absence žalobce nepostačuje formulace, že k maření součinnosti *mohlo dojít* (kurzivu použil i žalovaný ve svém rozhodnutí – pozn. soudu) onemocněním žalobce. Na základě tohoto závěru pak žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
14. Dle závěru soudu však závěr žalovaného nemá oporu ve správním spisu. Je pravdou, že žalobce ve svém odvolání sice uvedl formulaci „*k maření součinnosti s úřadem mohlo dojít onemocněním*“, ovšem pro správné posouzení skutkového stavu dle soudu má zásadní význam obsah vyjádření ošetřujícího lékaře ze dne 16. 11. 2018, které žalobce ke svému odvolání přiložil. V tomto vyjádření ošetřujícího lékaře je výslovně uvedeno, že žalobce odmítal opouštět byt pod vlivem psychotického onemocnění, které se rozvíjelo několik

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

týdnů před nedobrovolným příjmem žalobce na psychiatrickém oddělení, ke kterému došlo dne 30. 10. 2018. V daném vyjádření je pak výslovně uvedeno: „Z tohoto důvodu se nebyl schopen dostavit na plánované schůzky na ÚP.“ Žalovaný tedy opřel své rozhodnutí o formulaci obsaženou v odvolání žalobce, který v době jeho podání byl stále v péči psychiatrického oddělení Masarykovy nemocnice a zcela odhlédl od skutečnosti, že ošetřující lékař žalobce jednoznačně ve svém vyjádření uvedl, že žalobce se plánované schůzky nemohl zúčastnit z důvodu svého psychického onemocnění, které se rozvíjelo celé týdny před jeho nedobrovolnou hospitalizací. Žalovaný tedy rozhodl v rozporu s podklady, které byly obsaženy ve správním spisu. Pokud měl žalovaný pochybnosti o správnosti tvrzení ošetřujícího lékaře, měl tyto pochybnosti žalobci sdělit a vyzvat jej k jejich odstranění. K tomu však žalovaný nepřistoupil. Dle soudu závěry žalovaného, že žalobce nedoložil závažný důvod pro absenci na dohodnuté schůzce, nemají oporu ve správním spisu. V této skutečnosti spatřuje soud vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem spisu a nemá v něm oporu.

15. S ohledem na shora uvedené soud žalobou napadené rozhodnutí ve výroku rozsudku I. zrušil dle § 78 odst. 1 pro vadu řízení a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.
16. Jelikož žalobce měl ve věci úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil ve výroku II. rozsudku žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 96 Kč, která odpovídá poštovnému vynaloženému žalobcem v řízení před soudem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 26. dubna 2021

6

42 Ad 8/2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)